

GAZETA de SUD

Cotidian al oltenilor de pretutindeni

Apariții editoriale

Util și placut - *Nicolae COANDE*

[\(citește alte articole de același autor »\)](#)

Cum ne schimbă Dumnezeu creierul

de Andrew Newberg, Mark Robert Waldman, Editura Curtea Veche, 2009

În colecția „Știință și religie“ a Editurii Curtea Veche, coordonată de Basarab Nicolescu și Magda Stavinschi, au apărut până în prezent câteva cărți care au darul de a suplini o absență pe piața editorială din România: dialogul transdisciplinar între știință, religie, artă și societate. Dintre cele mai incitante titluri amintim: „Diversitatea experienței științifice“ (Carl Sagan), „Dumnezeu într-o lume evoluționistă“ (Niels Henrik Gregersen), „Limbajul lui Dumnezeu“ (Francis S. Collins), „După moartea lui Dumnezeu“ (John D. Caputo/Gianni Vattimo). Newberg și Waldman sunt doi prestigioși neurologi americani, dedicați cercetărilor în domeniu, adepți ai unui set de valori științifice prin care se postulează că fiecare parte a creierului nostru construiește o percepție diferită a lui Dumnezeu. Totodată, ei afirmă în cadrul cercetărilor întreprinse sub egida Centrului pentru Spiritualitate și Minte al Universității Pennsylvania că fiecare creier uman își adună percepțiile despre Dumnezeu de o manieră proprie, dând astfel lui Dumnezeu calități diferite de semnificație și valoare. Aceste diferențieri atestă vocația unicității creierului uman, în special în ceea ce privește practicile religioase și spirituale, dar și capacitatea sporită a acestuia de a ființa cu succes în cazul contemplării celor divine.

Nu este lipsit de interes să observăm că încă din vechime aceste tipuri de practici contemplative schimbau permanent structura acelor părți ale creierului care ne controlau stările de spirit și aduceau, în general, o stare de împăcare și de toleranță față de lumea din jur. Viața începe cu o înclinare apăsată spre egoism, dar adevărata natură a persoanei noastre este dată de blândețe și toleranță. Scopul superior al credinței tocmai acesta este, așa cum a fost „postulat“ de Iisus Cristos în Evanghelii: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuși“.

Cartea celor doi savanți este deosebit de interesantă și se adresează unui public confruntat cu problema credinței în această epocă relativistă, fie că o parte a lui crede nestrămutat într-o întocmire divină a lumii, fie că respinge teoria creaționistă și este adepta celei evoluționiste.

Volumul este structurat în zece capitole (câteva exemple care vor incita un eventual cititor: „Ce face Dumnezeu creierului tău?“, „Cum se simte Dumnezeu?“, „Cum arată Dumnezeu?“, „Are Dumnezeu inimă?“, „Ce se întâmplă când se înfurie Dumnezeu?“, în care pot fi înțelese și apreciate practicile și experiențele spirituale, dar și gradul de toleranță al creierului nostru față de acestea, precum și față de alte tipuri de credință. Unul dintre clișeele fundamentaliste ale umanității este cel legat de „unicitatea“ și superioritatea Dumnezeului anumitor credințe: or, tocmai așa ceva a dus la războaie și conflagrații dintre cele mai sângeroase. „Cum ne schimbă Dumnezeu creierul“ este o incursiune pasionantă în misterioasa lume a creierului nostru confruntat cu explorarea infinită a propriei noastre spiritualității, dar și a religiei ca atare. Autorii ne conving de faptul că dușmanul cel mai mare al nostru este furia, de orice fel. Pur și simplu, aceasta întrerupe funcția lobilor frontali, se pierde abilitatea de a fi rațional, iar reintrarea în normal se face dificil și cu pierderi importante. Credința în Dumnezeu și nevoia de toleranță sunt funcțiuni care aduc un spor de sănătate propriului nostru creier, ajută la menținerea lui și sporesc partea bună din noi. Rău există întotdeauna, destul.